

Vladimír a Jana Vodehnalovi mají život spjatý se „Soudkem“

Poděbradská restaurace se stoletou tradicí, které lidé neřeknou jinak než „Soudek“ nebo „Jihočeská“, je už 54 let spojená s rodinou Vodehnalových. Láska k pohostinství a gastronomii tady provází již třetí generaci. V současnosti Restauraci Soudek a stejnojmenný hotel na Palackého ulici vlastní a provozují manželé Vladimír a Jana Vodehnalovi. A rodinnou štafetu pomalu přebírá jejich syn Jakub. Příběh poděbradské rodiny, kde se dědí profese, tak může dál pokračovat.

 Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová

Vladimíre, když se váš tatínek taktéž Vladimír v roce 1972 ještě pod podnikem Restaurace a jídelny ujal vedení tehdejšího Hostince u Soudku, bylo vám deset let. Rýsovalo se v té době, že půjdete v tátových stopách?

Vladimír: Ne, spíš naopak. Rodiče moc nechtěli, abych se profesi věnoval. Oba se vyučili v oboru a v pohostinství pracovali celý život, dokonce se při práci v hotelu Alcron v Hradci Králové poznali. V Poděbradech táta ještě před „Soudkem“ působil v Bílé růži, U lva a v Savoyi společně s mámou. Věděli, jaká je tahle práce řehole a nechtěli, abych ji dělal. Já jsem odmala hrál basketbal, pokud jsem neměl zápas nebo soustředění, trávil jsem čas v Chotěšicích u Dymokur. Otec měl celoživotní koníček myslivost a představoval si, že bych se tímto směrem mohl jednou vydat. Mně se to jako klukovi líbilo, chovali jsme lovecké psy, byl jsem pořád v lese. Směřovalo to k tomu, že bych mohl jít na lesnickou školu. No a výsledek byl ten, že jsem šel na poděbradskou hotelovku. Ještě před nástupem na střední školu jsem v „Soudku“ rodičům pomáhal, třeba jsem celý

víkend zastupoval otce, když byl na honu. Bavilo mě to. Na hotelovou školu jsem se hned nedostal, kde byly po stranách stoly, a ve vedlejším prostoru výčep. Čepovalo se tam nymburské pivo Polaban. V roce 1978 začala spolupráce s budějovickým Budvarem, což bylo výjimečné. Budvar se v té době po Česku nedodával, snad jen do jedné restaurace v Praze. Ve Středočeském kraji byl „Soudek“ jediným zařízením, které si v Budvaru pro spolupráci vybrali. Odtud se pak odvinula nabídka jihočeských jídel a přidaný název Jihočeská restaurace. Nebyla to zas tak velká změna, máma v hostinci coby profesní kuchařka vařila klasická jídla jako výpečky s chlupatými knedlíky, bramboráky, takže specializovat se na jihočeskou kuchyni bylo přirozené. V této tradici pokračujeme.

...kdy jste se s tátou rozhodli Restauraci u Soudku koupit.

Vladimír: Ano, ve zmíněném roce se nám podařilo Restauraci u Soudku (dříve Hostinec u zlatého soudku a Hostinec u Soudku, pozn. red.) koupit. Bylo to rozhodnutí „buď anebo“. Prostor byl rozdělený na dvě části, jedna byla státní, druhá v soukromém vlastnictví. Její osmdesátiletou majitelku jsme po docela složitém hledání našli v sousedním Nymburce, a jelikož nikdo z její rodiny neměl chuť tady podnikat, prodala nám ji. Druhou část jsme odkoupili od Restaurací a jídelen a stali se majiteli celého objektu. Původně byl v prvním patře salonek a nad ním byt. Proběhla dostavba, kde je nyní čtrnáct hotelových pokojů.

Jak se stalo, že se restaurace začala specializovat na jihočeskou kuchyni?

Vladimír: Když táta do Hostince u Soudku nastoupil, jednalo se o jednu restaurační nudli, kde byly po stranách stoly, a ve vedlejším prostoru výčep. Čepovalo se tam nymburské pivo Polaban. V roce 1978 začala spolupráce s budějovickým Budvarem, což bylo výjimečné. Budvar se v té době po Česku nedodával, snad jen do jedné restaurace v Praze. Ve Středočeském kraji byl „Soudek“ jediným zařízením, které si v Budvaru pro spolupráci vybrali. Odtud se pak odvinula nabídka jihočeských jídel a přidaný název Jihočeská restaurace. Nebyla to zas tak velká změna, máma v hostinci coby profesní kuchařka vařila klasická jídla jako výpečky s chlupatými knedlíky, bramboráky, takže specializovat se na jihočeskou kuchyni bylo přirozené. V této tradici pokračujeme.

Stejně tak jste dál věrní Budvaru a vínu z Valtic.

Vladimír: V době, kdy jsme uvažovali o koupi „Soudku“, provozoval otec v Poděbradech ještě Restauraci Crystal v ulici Pionýrů. Zrekonstruoval tu další prostory a otevřel „valtickou vinárnu“. S vínem z Valtic je to podobné jako s Budvarem. Poté, co se v hostinci začal čepovat Budvar, se matka v lázních seznámila s ředitelem valtických závodů a stali se z nás rodinní přátelé. Vínu z Valtic stejně jako jihočeskému pivu zůstáváme věrní a jsme jedni z nejdelší odebírajících zákazníků.

Jano, rodiče vašeho muže se poznali při práci v pohostinství.

Nabízí se otázka: jste také z oboru?

Jana: Ano, jsem. Rodiče celý život provozovali v Opočnici hospodu, vystudovala jsem hotelovou školu. S Vladimírem jsme se poznali, když jsem pracovala v Hotelu Praha na Riegrově náměstí jako servírka. Dá se říct, že životy našich rodin jsou protkané pohostinstvím. Prostě jsme celý svůj život strávili v hospodě (smích).

Vstupuje do toho Vladimír: Ve volnu jsem jezdil kvůli basketbalu z Prahy domů, s kamarády jsme šli po tréninku právě do Hotelu Praha. Jakmile jsme koupili „Soudek“, Jana tam přešla jako vrchní. Naplnila se myšlenka mých rodičů, kteří říkali: „Pokud budeš chtít tenhle kšeft dělat, musíš si k sobě najít ženu, která také bude z profese.“

V současnosti působí v Restauraci Soudek váš syn Jakub. Rozmlouvali jste mu jeho záměr studovat hotelovou školu?

Vladimír: Já ne. Tím, jak to odmalička vnímal a chodil sem do restaurace, nabízel se, že v tom po nás jednou bude pokračovat. Jana: Byla jsem zásadně proti tomu.

Vladimír: Takže něco podobného jako moje rodiče se mnou. Jana: Věděla jsem, co ho čeká. Představila jsem si, že bude muset jednou absolvovat to samé, co my. Člověk, který provozuje hotel a restauraci, absolutně nemá svůj život.

Vladimír: Bydleli jsme s rodiči vedle sebe, a když se manželka chtěla po porodu co nejdříve vrátit do práce, dávali jsme Jakuba k babičce a dědovi. Oba byli

z profese, oba ji celý život dělali a vedli k tomu i svého vnuka. Moje matka byla výborná kuchařka, společně vařili, Kuba sedával na kuchyňské lince a pomáhal jí. Bylo vidět, že je na to šikovný a že ho to možná bude v budoucnu bavit. Děda, když ho viděl, tak mu říkával: „Taky to jednou budeš dělat.“

Už jste se tím smířila?

Jana: Ano, ale docela dlouho mi to trvalo.

Přidává se Vladimír: Jsme sedm dnů v týdnu v práci, jinak to nejde. Nedávno jsem řešil zdravotní problémy spojené s basketem. Musel jsem na operaci a po ní víc odpočívat. Na základě toho se do provozu restaurace zapojil náš syn, který mezitím dodělal hotelovku. Pokud by se oboru nechtěl věnovat, asi bychom dříve nebo později – samozřejmě s těžkým srdcem – „Soudek“ pronajali nebo prodali. Ale vypadá to, že všechno může dál pokračovat.

Jana: Ono ho to opravdu baví. Na praxích ve škole si bral směny navíc, například chtěl jít do kuchyně, aby si vše osvojil za provozu. Zřejmě i proto si ho na škole chválili.

Vladimíre, co je na tom pravdy, že s vaším tátou nebylo radno si zahrávat?

Vladimír: Můj otec byl velice přísný člověk, mimo jiné měl v Poděbradech přezdívku Pinochet. Bylo to tím, že v osmdesátých letech měl ve městě dvě

Pokračování rozhovoru na straně 4

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, s obrovskou radostí mohu napsat: slavíme! Noviny pro Poděbrady jsou tady šest let. Mockrát Vám děkuji za to, že jste v tom s námi. Za šest let to i s dnešním vydáním dělá celkem 73 vydaných čísel. Pro mě osobně něco úžasného. Děkuji báječným kolegům za spolupráci, moc si toho vážím. Po celou dobu nám jde o to, aby se ve městě udržela více jak stoletá tradice tištěných novin. Snad se nám to daří. Také děkuji prodejcům a všem svým blízkým lidem za pomoc a podporu. Co se týká tradic, ty jsou podle mě fajn, neboť nás spojují. Také proto jsem na úvodní rozhovor oslovila Vladimíra a Janu Vodehnalovy, s jejichž rodinou je přes padesát let spjatá Restaurace Soudek. Ano, ta restaurace se skvělou svíčkovou a dalšími jídly. Povíдали jsme si třeba o tom, jak děti neposlechly své rodiče a ve jménu tradice si zvolily tu samou profesi... To u Votavových se zase tradičně hraje volejbal. Poděbradští gymnazisté Jan a Jaroslav Votavovi v tom plážovém čili beachvolejbalu sbírají medaile doma i ve světě. Starší Jaroslav se právě teď chystá na mistrovství Evropy, budeme mu držet palce. Dále si můžete přečíst minirozhovor s evangelickým farářem Martinem Férem, který se po patnácti letech rozloučil s Poděbrady. Tedy ne tak úplně... A protože to v místních sborech není jediná změna, představujeme nového duchovního správce poděbradské římskokatolické farnosti P. ThLic. Adriana Jaroslava Sedláka. Přinášíme informace, jak to aktuálně vypadá s rekonstrukcemi hotelu Bílá Růže, domu Purkyně a budovy EKO Gymnázia. Pro milovníky nejtradičnějšího českého piva snad mohu prozradit, že se do „Růže“ vrátí. Mám ráda, když tradice ovlivňuje slovní zásobu. Mluva našich předků, slangové výrazy nemají chybu. Jako tuhle když mi kamarádka řekla: „Podej mi prosím kramlíky.“ Aha, kramlíky... Jasně, kolíčky na prádlo. Takhle se jim říká tam u nich na Moravě. Nebo také kramlata či klamerky. Jestli si to spojujete s rčením „vzít kramle“, máte recht. Uvedené výrazy mají původ ve slově die Klammer označující svěrku, skřípec i takzvanou kramli – tesařskou skobu. Jazyková hra změnila výraz Klamen na Kramel. A tak v hovorové němčině říkají tesařské skobě die Krame a na Moravě kramla. Nikdy mě tyhle jazykové hrátky nepřestanou bavit. A to rčení? Pokud se z konstrukce vytáhly kramle, celá věc se mohla rychle zřítit – ten, kdo kramle vzal, musel prchat... Ale Vy nepřchejte a v klidu si noviny přečtěte. Ještě jednou Vám děkuji za neustálou přízeň. Monika Langrová, vydavatelka a šéfredaktorka

Vyzkoušejte naši **novou** aplikaci

Nakupujte odkudkoliv s naší mobilní aplikací a celé září využijte 10% slevu s kódem APP10.

Jednodušší nakupování
přímo v aplikaci

Nabídka produktů
přímo pro vašeho
mazlíčka

Exkluzivní slevy
pouze v aplikaci

**super
ZOO**

Plaček

sleva
10 %
s kódem
APP10

**Stáhnout
aplikaci**

Sleva platí od 1. do 30. 9. 2026 na nákup v mobilní aplikaci. Slevový kód zadejte na konci objednávky. Slevu nelze uplatnit na živá zvířata, živé rostliny, dárkové poukázky a zboží označené jako „TOP cena“. Neplatí pro členy chovatelského klubu. Slevu nelze sčítat.

Inzerce

Dvě energie, jedno místo

Nová čerpací
a nabíjecí stanice

LOUDA AUTO+

Nafta a benzín

Nabíjení až 150kW

Voda do ostřikovačů

Najdete nás u:

Dálnice D11,
Exit 35 Poděbrady

Z MĚSTA

Rekonstrukce
hotelu Bílá Růže
a budovy EKO
Gymnázia by
měly začít příští
rok

O aktuální situaci kolem plánovaných rekonstrukcí významných objektů ve městě, na jejichž přípravě se podílí společnost Louda Reality, jsme si povídali s Martinem Zezulou, architektem z Atelieru Testudo a zároveň výkonným ředitelem Louda Reality.

Text: Redakce NPP
Obrazová část: archiv Louda Reality

Zázemí EKO Gymnázia
bude připomínat kampus

Dnešní budova EKO Gymnázia a Střední odborné školy Multimedialních studií v ulici Na Hrázi byla postavena v roce 1964 a původně sloužila jako vývojové laboratoře a zázemí pro České vysoké učení technické (ČVUT). V roce 1996 se sem přestěhovalo EKO Gymnázium, které první tři roky své existence sídlilo v prostorách poděbradského zámku. Vzhledem k horšímu technickému stavu objektu rozhodl v roce 2023 akademický senát ČVUT o odprodeji nemovitosti. V současnosti se připravuje rekonstrukce stávající budovy a rozšíření o další křídlo učeben, jídelnu, sportovní halu a internát podle návrhu architektonického studia Testudo. „Nyní je projekt ve fázi dokumentace pro povolení záměru, to znamená, že si zajišťujeme vyjádření orgánů státní správy. Chybí nám poslední posudek od České inspekce lázeňství a odboru životního prostředí. Předpokládám, že v říjnu bychom mohli mít stavební povolení,“ vysvětluje architekt Martin Zezula a dodává: „Když se tohle naplní, uděláme všechno pro to, abychom příští rok před prázdninami měli možnost vybrat dodavatele a na podzim zahájit první etapu projektu, což je přístavba nového křídla. Následně bychom studenty přesunuli do nových prostor a zrekonstruovali původní část.“ Kapacita školy se díky novým prostorám zvýší až na 600 studentů, v internátu bude moct bydlet stovka z nich. Celý areál se bude podobat kampusu s možností stravování a ubytování, kulturním sálem a také s ateliery, které má škola zatím v prostorách zámku. „Zamýšlíme se nad tím, že by se škola měla víc otevřít veřejnosti, v odpoledních hodinách by zde mohly probíhat nejrůznější dílny, kurzy, videoprojekce. Paralelně řešíme i okolí stavby a využití

EKO Gymnázium – přední pohled

nynějších hřišť pro školu,“ uvádí Martin Zezula. Ta by podle něj určité potřebovala ještě atletické dráhy, doskočiště, workoutové hřiště a další zázemí, které by odpoledne směly využívat sportovní kluby. „Pracujeme s dešťovou vodou, v plánu jsou vodní plochy, které zlepšují mikroklima. Skutečnost, že se jedná o záplavovou oblast, jsme vyřešili tím, že celou přístavbu dáváme na zvýšené podloží – objekt je na sloupech, dole pod ním umístíme parkovací stání,“ upřesňuje Martin Zezula.

Do Bílé Růže se vrátí
restaurace s čepovanou plzní

Budova hotelu Bílá Růže byla postavena v letech 1940 až 1945 a představuje pozdně funkcionalistický styl s moderním železobetonovým skeletem a s elegantní zaoblenou fasádou. Bílá růže je součástí LOUDA holdingu od začátku roku 2022. Na konci roku 2025 získal projekt její rekonstrukce podle návrhu architekta Michala Fišera stavební povolení. Vybraný návrh počítá se zvýšením objektu o jedno patro. „Nový most zapřičinil, že Bílá Růže je dnes takřka jic zapíchnutá pod ulici. Architektonický návrh ji vytahuje a opět z ní

Bílá Růže se zvýšením o patro

vytváří dominantu. Vzhledem k tomu, že od minulého roku máme stavební povolení, jsme dnes ve fázi přípravy projektu pro realizaci. Děláme vše pro to, abychom mohli začít hotel příští rok rekonstruovat,“ tvrdí Martin Zezula. Hotel bude mít kapacitu pětáctýřicet lůžek a v přízemí počítá s obnovou klasické restaurace s čepovaným pilsenským pivem. „S technology pilsenského pivovaru už máme dohodnuto, jaké tanky a další vybavení bude v objektu instalováno. Rozšíří se také venkovní prostor před budovou, kde vznikne větší restaurační zahrádka s pergolou. V novém podlaží přibudou další ubytovací pokoje, včetně jednoho většího dvoupokojového apartmánu v nároží,“ popisuje architekt Martin Zezula. Zmiňuje, že nejvíc otázek se u tohoto projektu objevuje ohledně parkování a dopravní obslužnosti. „Před hotelem počítáme s možností krátkodobě zastavit, aby hosté měli prostor si vyložit zavazadla a pohodlně se ubytovat. Následně budou moct vůz zaparkovat na záchytném parkovišti u Jezera, které je v docházkové vzdálenosti,“ objasňuje architekt.

Dům Purkyně se dočká
rekonstrukce a přístavby

Bývalý lázeňský dům Purkyně, původně známý jako léčebna Charitas, byl uveden do provozu v roce 1929 a náležel Kongregaci Šedých sester řádu sv. Františka. V roce 1948 byla budova zestátněna coby lázeňský objekt, po nelehkých jednáních v roce 2016 navrátna původnímu majiteli ve zchátralém stavu. V součinnosti s městem ho chtěl

řád Šedých sester opět přivést k původnímu účelu, a sice přebudovat ho na Alzheimer centrum. Z plánů nakonec sešlo. Před třemi lety se dům Purkyně stal součástí LOUDA holdingu. Záměrem investora je budovu zrekonstruovat a rozšířit o přístavbu. „Počítáme s tím, že objekt bude i nadále sloužit k ubytování. Zda se promění v hotel, Alzheimer centrum, nebo dům pro seniory ale zatím není definitivně rozhodnuto,“ podotýká Martin Zezula s tím, že původní léčebnu tvořily převážně malé pokoje a budově dnes chybí prostory, které by se daly využít například pro rehabilitaci, bazén či další potřebné zázemí. „To bychom chtěli umístit do nové přístavby mezi domem Purkyně a sousední vilou. Mělo by jít o nízký přízemní pavilon zasazený do zeleně, pod nímž vznikne podzemní parkoviště. Samotnou historickou budovu vnímáme jako velmi hodnotnou, chceme ji proto respektovat a umístit do ní především ubytovací kapacitu,“ doplňuje Zezula. Podle architekta bylo nejprve nutné majetkoprávně vypořádat přilehlé garáže, které původně nebyly součástí areálu. „Abychom mohli území pojmout jako jeden celek, potřebovali jsme mít vyřešené všechny pozemky a objekty. Už tento krok si vyžádal určitý čas. Na projektu nyní intenzivně pracujeme a představíme ho, jakmile bude v dostatečně pokročilé fázi.“ Součástí záměru by se mohla stát také střešní restaurace. „V současnosti jednotlivé možnosti konzultujeme s památkářem a s městskou komisí pro urbanismus, abychom zjistili, co je v daném místě reálné. Během příštího roku bychom chtěli mít jasno, zda se můžeme posunout ke stavebnímu povolení. S rekonstrukcí a dostavbou bychom pak rádi začali v roce 2028,“ říká Martin Zezula.

Areál Rádiovky se postupně
probouzí k životu

Do správy společnosti Louda Reality patří rovněž areál Rádiovky s památkově chráněnou rondokubistickou stavbou (bývalou radiotelegrafní vysílací stanicí) a vysílači, který byl vystavěn v letech 1922 až 1924. Od roku 2019 prošla budova

rekonstrukcí a vloni se otevřela veřejnosti. „Jedná se o architektonicky mimořádně hodnotný objekt a pro ty většinou platí, že čím větší skvost, tím větší oříšek.

Dům Purkyně s přístavbou

Pronajmu nebytové prostory 400 m², vjezd s dvorem 200 m², součástí je byt 1+1, Nymburk, Purkyňova 393. Tel. 777 936 493.

Inzerce

Apartmány
Poděbrady | Libice nad Cidlinou

Tel. 777 936 493

www.apartlibice.cz

Měsíc do voleb

O 21 křesel v poděbradském zastupitelstvu se uchází celkem 231 kandidátů v 11 uskupeních, což je o 3 strany více oproti roku 2022. O tom, jaké budou mít kandidující subjekty číslo na hlasovacím lístku, rozhodl ke konci srpna los na městském úřadu.

 Text: Lukáš Hladký

- Číslo 1: Společně pro Poděbrady – sdružení politických hnutí SPD, PRO, JaSaN a nezávislých kandidátů, lídr František Třeštík.
- Číslo 2: Prostě Poděbrady! – sdružení nezávislých kandidátů, lídr Jiří Jirásek.
- Číslo 3: PDY 21 – sdružení politického hnutí SEN 21 a nezávislých kandidátů, lídr Alice Švárová.
- Číslo 4: Volba pro Poděbrady – sdružení politického hnutí ZVUK 12 a nezávislých kandidátů, lídr Ladislav Langr.
- Číslo 5: Žijeme pro Poděbrady – sdružení politické strany SNK ED a nezávislých kandidátů, lídr Pavel Louda.
- Číslo 6: Občanská demokratická strana – politická strana, lídr Roman Schulz.
- Číslo 7: ANO 2011 – politické hnutí, lídr Miroslav Káninský.
- Číslo 8: Nezávislí kandidáti Poděbrady – sdružení nezávislých kandidátů, lídr Jaroslav Červinka.
- Číslo 9: Naše Poděbrady – sdružení politické strany Svobodní a nezávislých kandidátů, lídr Miroslav Holas.
- Číslo 10: Naše Česko – politické hnutí, lídr Ivan Uhlíř.
- Číslo 11: Starostové a nezávislí

s podporou TOP 09 – koalice politické strany a politického hnutí, lídr Zdeněk Havlas.

KRÁTCE

 Text: Lukáš Hladký

Volí se i nový člen Senátu

Kromě komunálních se 9. a 10. října uskuteční i senátní volby. O křeslo v obvodu Kolín, jehož součástí jsou i Poděbrady, bojuje 7 kandidátů, o 4 méně oproti roku 2020. Hned dva z nich jsou z Poděbrad. Společným kandidátem koalice ODS a TOP 09 je starosta Roman Schulz, který tak kandiduje na dvě místa naráz – do Senátu i do vedení Poděbrad. Na oba posty kandiduje i František Třeštík, lídr hnutí Společně pro Poděbrady a kandidát hnutí JaSaN. Zbývajícími pěti kandidáty jsou kolínský starosta a náměstek hejtmanky pro finance Michael Kašpar (STAN), bývalá poslankyně a krajská zastupitelka Andrea Brzobohatá (ANO 2011), ministerský rada na ministerstvu obrany Antonín Dušek (SPD), podnikatel a majitel Obchodních tiskáren Kolín Pavel Sehnal (APB) a Jiří Rynekr (KSČM). Dosavadní senátor Pavel Kárník (STAN) mandát neobhazuje.

Tři stánky zbourají ještě letos

Město chce letos realizovat projekt revitalizace zázemí městské knihovny a předprostoru Lázeňského parku za Záložnou. Staré a nevzhledné stánky nahradí dva nové objekty, ve kterých se bude nacházet občerstvení a veřejné toalety.

Oba objekty jsou koncipovány jako kontejnerová architektura v černé barvě s dřevěným obložněním. Hlavní pochozí plocha bude ze žulových odseků, diagonální chodník pak z kamenné dlažby. V prostoru bude umístěn také nový městský mobiliář a zeleň. Zájemci o zakázku měli čas zasílat nabídky do konce srpna. Stavba má poté začít na podzim a trvat bude necelých 7 měsíců. Očekává se, že rekonstrukce vyjde na asi 11,4 milionu korun.

O kus blíže nové hasičárně

Původně se plánovalo začít stavět v březnu, nyní to vypadá na start koncem tohoto roku. Hasičský záchranný sbor Středočeského kraje už má téměř jasno, kdo postaví novou poděbradskou hasičskou stanici. Veřejná zakázka, která byla vyhlášena letos 5. května a u které se musel kvůli řadě nejasností v zadávací dokumentaci termín několikrát posouvat, došla o necelé tři měsíce později do zdárného konce. O stavbu projevilo zájem 13 firem, nabídky se pohybovaly od 111 do 149 milionů korun bez DPH. Nyní probíhá posuzování nejlevnější nabídky, pokud bude vše v pořádku, dojde k podepsání smlouvy a zahájení prací. Nová hasičská stanice vyrostे za garážemi v ulici Pod Topoly, stavba potrvá asi 15 měsíců. Součástí nového areálu bude zejména dvoupodlažní hlavní budova s věží na sušení hadic o výšce 16,5 metru. Na pozemku bude také neveřejný objekt

čerpací stanice pohonných hmot včetně prostoru pro kola a kompresor, podzemní nádrže pro hasicí vodu, studna, odlučovače ropných látek a podzemní retenční nádrž dešťových vod. Chybět nebude ani objekt provozního zázemí, kde se bude nacházet uzavřené zázemí pro požární sport, například toalety nebo kuchyňka. V exteriéru bude mimo jiné plocha pro fyzickou přípravu, a to zejména velké hřiště nebo rozběhová dráha včetně dopadové plochy. V areálu bude 16 parkovacích míst pro zaměstnance a 2 místa pro veřejnost, u výjezdu pak nový chodník a výstražná signalizační zařízení varující před výjezdem hasičských jednotek.

Silnice Bažantnicí uzavřena

Od konce srpna probíhá oprava povrchu silnice v ulici U Bažantnice v úseku od ulice Východní po křižovatku u PMS. Komunikace je zcela uzavřena, a to na více než dva měsíce, po novém by se mělo začít jezdit s příchodem listopadu. Navíc je kvůli objízdné trase po celou dobu oprav zakázáno parkovat po obou stranách ulice V Zahrádkách. Zakázku vyhrála firma ČNES dopravní stavby, která silnici opraví za 4,4 milionu korun. Po dokončení této etapy bude následovat oprava zbývajících částí komunikace od PMS k nájezdu na silnici II/611, zde práce potrvají asi 10 týdnů. Město aktuálně hodnotí přijaté nabídky – celkem jich došlo šest, nejlevnější s částkou 7 milionů korun.

115 let esperanta v Poděbradech

Ve dnech 25.–28. září se v poděbradské zemědělské škole uskuteční Konference Českého esperantského svazu. V tomto roce uplyne 115. let od založení místního esperantského klubu. Pro účastníky je připraven bohatý program – přednášky, výroční členská schůze, promítání filmů,

prohlídka Poděbrad a také společenský večer s tancem a tombolou. K této příležitosti Pavel Polnický sestavil a vydal s finanční podporou města Poděbrady brožuru Esperanto v Poděbradech v letech 1911–2026, kterou všichni účastníci obdrží jako upomínku na Poděbrady. (red)

TURISTI

Plán výletů KČT Poděbrady

So 5. 9. Brniště, 10 km | So 19. 9. Tour de Poděbrady, 51. ročník, pěší trasy 5–30 km, cyklotrasy 40, 60 km (nejstarší

veřejný pochod poděbradských turistů, vloni 290 účastníků) | So 26. 9. Lemberk – Jablonné v Podještědí, 8–10 km

Podrobné informace lze najít na vývěsce u Pentagonu nebo na webových stránkách klubu: www.kctpodebrady.sokct.cz.

Vzpomínka

Dne 27. srpna by se **Václav Volmuth** dožil 100 let. Celý svůj život prožil v milovaných Poděbradech, které se mu staly domovem. Byl člověkem své doby a především člověkem, na kterého se nezapomíná. *S láskou vzpomíná jeho rodina*

Dne 31. srpna uplynulo 5 smutných let od úmrtí paní **Martiny Běhalíkové**, roz. Typtlové. Kdo jste ji měli rádi, vzpomeňte se mnou. *Děkuji, sestra Lucie*

Dne 27. srpna tomu bylo neskutečných 50 let, co v necelých 38 letech skonala paní **Jana Typtlová**, roz. Kulichová. Kdo ji ještě pamatuje, vzpomeňte. *Děkuji, dcera Lucie*

Pokračování rozhovoru z titulní strany

restaurace a nikomu nic neprominul, působilo to, že je na ostatní tvrdý. Na druhou stranu, když se v rámci podniku plnily plány, patřily jeho restaurace z hlediska obrátu k těm nejlepším.

Asi nebylo úplně jednoduché s ním spolupracovat, zvláště jako jeho syn...

Vladimír: Samozřejmě mezi námi byly názorové rozdíly, přece jenom jsem měl zkušenosti ze školy a z vyhlášených pražských podniků. Někdy to bylo napjaté, ale pak už se širší rodina shodla, že by toho měl otec nechat a věnovat se své milované myslivosti. Tenkrát jsme se domluvili, že podnik převzmu já s manželkou. Přetvořili jsme restauraci podle svých představ, před pěti lety dostala nový interiér. Jako základ zůstala jihočeská kuchyně, ale nabízíme i rozšířenější pokrmý. Z toho důvodu jsme upravili samotný název restaurace, upustili jsme od druhého názvu „jihočeská“.

Jana: Vazby se změnily hlavně tím, že se v roce 2003 narodil Kuba. Tchán se mu věnoval, stal se z něj pravý dědeček.

Byla jsem u vás před týdnem na obědě, a dveře se tu netrhly. Čím si vysvětlujete onu stálou oblíbenost?

Vladimír: Zájem o naši restauraci je pořád velký. Máme kvalitní obsluhující i kuchyňský personál, ale samozřejmě je třeba na

všechno dohlížet. Ostatně také proto tu neustále jsme, není možné restauraci řídit na dálku. Přestože k nám přijdou zaměstnanci se zkušenostmi z jiných podniků, musíme je toho hodně naučit.

Jana: Když od nás jeden zaměstnanec odcházel, pronesl: „„Soudek“ je škola života. Tady se profese člověk opravdu naučí.“

Vladimír: Recenze na personál jsou poměrně kladné, dokonce jedni manželé byli tak spokojení, že nám poslali balík s děkovným dopisem. I takové věci se stávají. Říkáme si s Janou, že se ta naše práce přes třicet let, sedm dní v týdnu, snad někde projevuje.

Jano, co přesně máte na starosti?

Jana: Všechno.

Vladimír to upřesňuje: U zaměstnanců je to šéfová. Rozumí hotelové práci, celý život dělala servírku na place, dnes je každodenně u výdeje v kuchyni.

Jana: To jsem nikdy nechtěla dělat, ale dopadlo to tak.

Vladimír: Každý den před jedenáctou hodinou, než se začnou vydávat jídla, osobně ochutnáváme, co v kuchyni uvaří. Potom je manželka u výdeje, hlásí kuchařům jednotlivá jídla a dohlíží na jejich výdej.

Máte vůbec čas na dovolenou?

Vladimír: Moc ne. Profese něco

přináší, dobrého i zlého. Myslím si, že ale celkově jsme v životě spokojení. Ačkoliv to už mnoho let děláme společně, teď navíc se synem, na všem se shodneme. Jana: Spíš nám život strašně rychle v té hospodě proplul mezi prsty, aniž bychom si něco jiného prožili. Vladimír: Máme málo volna na to užít si třeba delší dovolenou. Jana: Stejně když někam na pár dnů jedeme, jsme ve stresu a myslíme na to, zda je vše v pořádku a co nás čeká, až se vrátíme.

Ale teď už se v tomto směru přece jen díky synovi blýská na lepší časy...

Vladimír: Nyní se rysuje, že budeme moct někam častěji odjet a víc odpočívat, protože syn zajistí provoz i bez nás. Vedli jsme ho k tomu, aby byl schopný postavit se do kuchyně k vaření. Pokud chce být jednou dobrý šéf, musí obor umět a předvést kuchařům, jak si představuje, aby jídlo připravili.

Jana: Bylo období, kdy jsme neměli kuchaře a on ho zastoupil, třebaže byl čerstvě po škole.

Vladimír: Aktuálně se Kuba věnuje „Soudku“ už plnohodnotně. Umí vařit, na obsluze je skvělý, má přehled o hotelové části. Dá se říct, že vidina toho, že to po nás převzme, tady je. Nevadí mu práce, což je u mladých lidí vzácné. Přál jsem si, aby šel pracovat do zahraničí, osvojil si jazyky, něco viděl. Maminka sice z toho moc nadšená nebyla, ale osud vše zařídil jinak. Jak už jsem říkal, měl jsem starší rodiče, kteří se o Kubu odmala starali. Jakmile

začali být nemocní, tak představa, že by syn odjel, byla nerealná. On sám to nechtěl, měl obavy, že by mohl přijet pozdě. Věnoval se jim, do poslední chvíle jim vracel jejich péči, protože mezi sebou měli výjimečný vztah. Skvělé na Jakubovi je i to, že má zájem se dál vzdělávat, snaží se některé věci vylepšovat, zavádět nová jídla. To je největší vklad do budoucna. A smysl toho, proč jsme to všechno dělali.

Jakub Vodehnal dodává: „Dnes si pamatuji, že v době, kdy ještě byly klasické chladicí kostky na pivo, tak byl u výčepu výstupek a na něj jsem si vždycky stoupnul a točil jsem pivo. To jsem byl ještě hodně malinký.

Vždycky jsem chtěl tuhle profesi dělat. Viděl jsem ji u rodičů, u dědy i babiček a byl jsem k ní nějakým způsobem vedený. I když s tím mamka zpočátku moc nesouhlasila, rozhodl jsem se jít po základce na hotelovou školu, která mi dala hodně pozitivních okamžiků. Chodil jsem po brigádách, různě na praxe, byl jsem například jak ve Špindlu, tak i v Praze. Leccos jsem okoukal, pracoval jsem v dobrých hotelích a restauracích, což mi dalo mnoho zkušeností. Dneska se mi líbí naše společná rodinná práce. Málokde se to vidí, lidé se často takových podniků zbavují, protože je to velká dřina. Ale mě to baví a naplňuje. Doufám, že v naší profesi bude pokračovat i další generace.“

NOVINY PRO PODĚBRADY

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

- Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: nám. T. G. Masaryka 616, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067
- Registrace: MK ČR E 23991
 - Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
 - www.novinypropodebrady.cz
 - Šéfredaktorka Mgr. Monika Langrová
 - Stálí spolupracovníci: Lukáš Hladký, PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, Ing. Boris Cacara
 - Grafická úprava: Tomáš Čivrný
 - Inzerce: viz výše uvedené kontakty
 - Náklad: 1 200 výtisků
 - Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 1. 10. 2026

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2026
č. 11 – 5. 11., č. 12 – 3. 12.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ PRO INZERCI JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZející čísla k přečtení VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

Tiráž

PŘÍRODA

Poděbradské louky a jejich zajímavosti

Oblast za poděbradskými jezery skýtá pro milovníky přírody mnoho pokladů.

Text: Ing. Boris Cacara
Foto: autor a eBird.org (rákosník)

Pokud se vydáte okolo poděbradského Jezera dále do luk k jižním písňíkům, nedaleko Boučkova jezera se nachází nenápadná tabulka s označením Evropsky významná lokalita. Jde o upozornění, že právě zde začíná část chráněného území soustavy Natura 2000 Libické luhy, která zahrnuje i dvě jezera vzniklá po těžbě šterkopísku v lokalitě Na panských lukách. Současně jsme na hranici přírodní památky Louky u Chotánek, která, jak název napovídá, začíná u Chotánek, přechází Labe a velkou částí zasahuje i do katastru obce Pátek. Navíc jsme v oblasti ochranných pásem vodních zdrojů využívaných pro

Jedním z ptáků, kteří se ukrývají v mokřadech poděbradských luk, je rákosník obecný.

zásobování pitnou vodou. Na této ceduli by mohlo být i více informací, ty se dozvíte v tomto článku o přírodě. Pro milovníky přírody jsou louky za poděbradskými jezery přímo poklad. Předmětem ochrany jsou původní louky a luční společenství rozkládající se podél Labe. Je to území s tůněmi, vlhkými, bažinatými i suššími loukami, pokud možno pravidelně zaplavované povodněmi, díky čemu se zde vytvořilo specifické společenství rostlin, stromů, keřů a na ně navázaných živočichů.

Na první pohled zaujmou hůře přístupné kopečky trsnatých ostřic jako je ostřice latnatá nebo ostřice trsnatá, jsou to odborně takzvané buly. Potom jsou tu rákosiny. Rákos obecný (Phragmites australis) je specifický druh pro všechny ekosystémy mělkých vod a jejich břehy. Není divu, rákos se v tomto prostředí velice rychle množí, až je to pro zemědělce úporný plevel. Současně ale rákosiny nabízí ochranu a úkryt četným druhům ptáků. Dokonce jedné čeledi dalo rákosí svůj název. Jde o čeleď rákosníků. I na poděbradských rákosinách žije rákosník obecný (Acrocephalus scirpaceus). Je to malý pták, menší než vrabec, hnědavého zbarvení, který se umí mezi stébly rákosí dobře skrývat. Nad vodní hladinou v rákosových porostech si staví okrouhlá hnízda. Stejně jako jeho větší příbuzný rákosník velký je nejlépe rozeznatelný svým hlasem. Ještě v září ho můžeme při troše štěstí pozorovat. Je to ale tažný pták, v říjnu již bude na cestě do svých hnízdišť v Africe.

Není to jen rákos, pokud si natrháme k dekoraci štíhlé hnědé doutníky, tak ty patří orobinci. Hnědé palice jsou květenství složené ze samičích květů, které jsou nahuštěné do tvaru palice. Z běžnějších rostlin do ostřice a rákosu vrůstá lnice květel, se svým žlutým, hroznovitým květenstvím. Z vlhkomilných rostlin je to například kyprej vrbice s tmavě růžovými až červenofialovými květy. Obě rostliny zde kvetou po celé léto, až do září. Jsou tak důležitým

Lnice květel patří k běžným rostlinám ve společenství ostřic a rákosu.

zdrojem nektaru pro čmeláky včely a motýly. Ze vzácnějších rostlin se v porostech ostřic a rákosu vyskytuje hrachor bahenní (Lathyrus palustris) s fialovými květy uspořádanými do hroznů. Je vyhodnocen jakožto druh kriticky ohrožený. Není ovšem snadné ho v bažinatém terénu mezi vysokým porostem rákosu a travin objevit. Pro ekosystém přírodní památky Louky u Chotánek jsou typické rovněž vrbové porosty a olšiny, kromě nich také solitérní stromy dalších druhů, i celá stromořadí. Stromy a keře v mokřadech jsou domovem některých ptáků. Je to kupříkladu moudivlák lužní. Je menší než vrabec, se světle šedou hlavou a černou maskou přes oči. Šplhá velice hbitě rákosím a umí se tak ukrýt lidským očím. Je to tažný pták. V říjnu odlétá a v březnu až dubnu se zase vrací. Co po něm zbude, je ovšem hnízdo, které je nezaměnitelné. Je to jakýsi vakovitý nebo lahovitý útvar s vletovou rourkou. Často je zavěšené

nad vodní hladinou na koncích větví mokřadních stromů. Poděbradská luka mají ještě spoustu jiných zajímavostí. Využijte slunečných dnů pozdního léta k procházce do těchto míst.

Informační cedule upozorňuje na začátek chráněného území soustavy Natura 2000 Libické luhy.

HISTORIE

Poděbradské sklo
Seriál k 150. výročí založení sklárny

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Poděbradská sklárna za socialismu

Údernické hnutí, propagované komunisty, našlo mezi skláři úrodnou půdu a přispělo v krátké době k nevidanému rozmachu podniku. Komunistům se podařilo přesvědčit většinu pracovníků sklárny, že je potřeba vypnout všechny síly nejen k odstranění následků války, ale že je třeba plnit a překračovat úkoly, dané stranou a vládou, aby si naše republika udržela jedno z prvních míst na světě ve výrobě skla. Výsledkem pak bylo předčasné splnění dvouletého plánu, vyhlášeného na léta 1947–1948, socialistické soutěžení, údernické hnutí a podání řady zlepšovacích návrhů. Iniciativa zaměstnanců sklárny díky neustálé komunistické agitaci, pokračovala i po vytvoření národního podniku a po zrušení soukromých rafinerií.

Plánování a soutěžení
Ani v první polovině roku 1950 pracovní nadšení nepolevilo. Byla provedena akce takzvaného vstřícného plánování na rok 1951. Vstřícné plány vznikaly přímo na pracovištích za plné spolupráce a využití všech podnětů zaměstnanců. Zároveň

Hlavní hala s pecemi koncem padesátých let.

se v té době prováděly prověrky všech výkonových norem, aby se mohly srovnat normy v celém sklářském sektoru (samozřejmě s přihlédnutím k individuálnímu technickému vybavení jednotlivých závodů). Charakteristické pro tuto dobu bylo socialistické soutěžení. Devadesát procent zaměstnanců se podepsalo pod socialistické smlouvy, které pak byly na slavnostních schůzích závodů i odborů vyhodnocovány a vyhlášovány na nich nejlepší pracovníci sklářského oboru. Socialistické soutěžení vrcholilo koncem padesátých let zakládáním prvních kolektivů „Brigád socialistické práce“. Do socialistického soutěžení se zapojila i mládež. Od srpna 1950 převzal podnik do vlastní správy učňovský internát, a tím se působení na mládež v socialistickém duchu ještě zvýšilo. Odpracování nedělních mládežnických směn ve prospěch například bojující Koreje byly samozřejmostí. Mládež sbírala papír, staré železo, vysoko překračovala pracovní závazky, vyhlášené často

k 1. máji nebo Měsíci československo-sovětského přátelství a sama podobné akce vyhlášovala. Peněžitě podpory ve prospěch bojujícího korejského lidu odevzdávali tehdy zcela samozřejmě i ostatní zaměstnanci, kteří se zřikali svých odměn, nebo věnovali každý měsíc mzdu za dvě hodiny a podobně.

Úspěchy i problémy
Příznačným rysem výroby bylo „zlepšovatelské hnutí“. V roce 1950 bylo z 26 podaných zlepšovacích návrhů realizováno 22 a úspora, kterou přinesly, byla tehdy vyčíslena na téměř 900 000 korun. V tomž roce, třetím roce Gottwaldovy pětiletky, poděbradský závod vyzval všechny sklářské podniky k celosektorové soutěži, jejímž obsahem bylo plnění jmenovitých úkolů v kusech, plnění výrobního plánu, plnění produktivity práce na hlavu, dodržování kvality výroby a snížení odpadu při práci. V dalším roce 1951 zahájila svou činnost v místnosti brusírny u Blažků také závodní škola práce akcemi pro technicko-hos-

Z provozu u sklářských pecí.

podářské pracovníky, školeními o statutu národních podniků. Pro mladé skláře byl připraven kurz na zvýšení odbornosti, konal se rovněž kurz ruského jazyka. Hodně se též propagovala výměna zkušeností mezi výrobními podniky stejného oboru, a to i zahraničními. Tak v roce 1954 poděbradská sklárna navázala družbu se zaměstnanci „Saských skláren“ v Ottendorfu v tehdejší NDR. V Poděbradech byly pořádány také „Dny nové techniky“, jichž se účastnili sklářští pracovníci z celé republiky. Mohli se na nich seznámit s novými pracovními postupy, třeba při leštění skla, nebo s novými hmotami na výrobu forem a tak dále. S úspěchy však přicházely i vážné problémy. Jedním z nich byla poměrně vysoká fluktuace odborných pracovníků, daná jejich nízkým finančním ohodnocením, všeobecným tehdy v odvětvích lehkého průmyslu. Odměňování pracovníků kupříkladu ve strojírenství bylo nesrovnatelně vyšší. Sklářství s ohledem na náročnost, namáhavost a vysokou zručnost proto ztrácelo

na přitažlivosti. Vedení podniku se sice snažilo všemi dostupnými prostředky bránit úniku odborníků, ale často marně.

Sklářské sídliště
Právě v této době se stala velmi aktuální stabilizační podniková výstavba. Už za druhé světové války se počítalo s likvidací nevyhovujících dělnických bytů ve „švábovně“ a v „Munovicích“ (nazývaných podle tehdejšího dělnického poslance Muny, který jezdíval do Poděbrad) a s výstavbou nové sklářské kolonie za tratí. Pozemky, na nichž mělo nové sídliště stát, však patřily k poděbradskému záduší a zdejší probostství se jich nechťelo vzdát. Už v roce 1941 byl ustaven „Spolek pro stavbu dělnických obytných domů v Poděbradech“ a jednalo se s konzistory v Hradci Králové o směně za jiné pozemky v poměru 2:3. Situace za okupace zahájení stavby znemožnila a po osvobození v roce 1945 církev žádala další náhradní pozemky v ještě lepší kvalitě. Nakonec byly pozemky vyvlastněny, a tak se v letech 1954–1958 postupně začaly stavět rodinné domky a po nich moderní bytov-

Tehdejší vedení sklárny před „vilou“.

ky v polích na severním okraji města. Vznikly nové ulice Sklářská a Severní s celkem 15 čtyřdomky uprostřed zahrádek a do roku 1958 přibýlo ještě pět dvoupatrových domů, v každém po osmi většinou dvoupokojových bytech. Domky patřily sklárně a až později si je jejich obyvatelé mohli od podniku za výhodných podmínek koupit. Výstavbu sídliště ukončila tehdy sklárna zakoupením tří originálních celodřevěných „finských“ patrových dvojdomků, z nichž vznikla severní strana Jižní ulice. Po dokončení sklářského sídliště na Žižkově předměstí v roce 1958 mohla být konečně zbořena i „švábovna“ z roku 1876. Ve stejném roce došlo i na bývalé „Munovice“, na jejichž místě záhy vznikl parčík s dětským hřištěm, později také prodejna Jednoty. Zajímavý je popis čtyř baráků, které sklárna koupila a nechala sem převézt z Chocně v letech 1919–1920, jenž se zachoval v odhadním soupisu sklárny z roku 1932. Pocházely z likvidovaného sběrného tábora polských židů po I. světové válce.

Pohled do závodní jídelny.

Provizorní sklářská kolonie „Munovice“ před demolicí v roce 1958.

Zahájení výstavby nové sklářské kolonie na Žižkově v roce 1954.

KULTURA

Divadlo Na Kovárně
hostí celostátní
přehlídku
amatérského divadla

Divadelní spolek Jiří ve spolupráci s Městským kulturním centrem Poděbrady pořádá už tradičně o druhém prodlouženém zářijovém víkendu Festival mladého amatérského divadla čili FEMAD. Do Divadla Na Kovárně opět zavítají přední ochotnické soubory z celé republiky. Svůj pohled na festival nabídl jeho ředitel Ladislav Langr.

 Text: Milan Čejka
Foto: archiv L. Langra a DS J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou

FEMAD má své pevné místo v rodině divadelních festivalů a přehlídek. Pětapadesátý ročník může být příležitostí k ohlédnutí za uplynulým obdobím...

Festival mladého amatérského divadla vznikl začátkem sedmdesátých let a měl svoje vývojové etapy. Ta první nesla neoficiální titul „Salón odmítnutých“. Šlo o to, že se tady objevovaly inscenace, které hlavně z ideologických důvodů nemohly být jinde zařazeny. A skutečně, FEMAD byl v jedné době respektovanější než Jiráskův Hronov. Nutno také připomenout čtrnáctiletou etapu FEMADu v Libici nad Cidlinou, tehdy bylo Divadlo Na Kovárně nadlouho uzavřeno pro nevyhovující technický stav. Díky divadelníkům z Libice přehlídka nezanikla, ale orientovala se na dětského diváka.

V roce 2001 se FEMAD vrátil na místo vzniku jako Národní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla a v roce 2007 byl festival poprvé koncipován v podobě, jak ho známe dnes, tedy jako celostátní přehlídka ochotnických souborů, které zůstaly těsně před branami postupu na národní přehlídky. Právě na FEMADu soubory dostávají druhou šanci. A ta se letos po řadě let vyjednávání konečně naplnila, protože loňský vítěz z Poděbrad byl zařazen do programu letošního Jiráskova Hronova, kde sklídl velký úspěch. A věřím, že tomu tak bude i nadále.

FEMAD prošel a prochází vývojem. Můžete připomenout takzvaná zemská kola přehlídky?

Snahou pořadatelů zůstává udržet FEMAD jako celostátní postupovou přehlídku. Od roku 2008 se koná moravské kolo v Kroměříži jako Festival Ludmily Čápkové, před třemi lety se poprvé uskutečnila česká přehlídka v Plzni s názvem Bez zbytečnějších řečí. A z obou

festivalů vede cesta do Poděbrad.

Součástí festivalu je druhý ročník celostátní přehlídky s názvem Bienále ochotnického plakátu 2026. O co se jedná?

Asi před více než dvaceti lety jsem se pokusil spojit FEMAD, který byl tehdy ještě národní přehlídkou, se soutěžní výstavou ochotnických plakátů, ale tehdy pro nezáměr souborů vše rychle skončilo. Členka poděbradského spolku, grafička Jolana Daňková společně s Tomášem Čivným navrhla oživení tohoto záměru, protože dnes v tom mohou být hodně nápomocné sociální sítě. A skutečně se první ročník podařil – zájmem i kvalitou. Divadelní plakát je malé výtvarné dílko, často velmi slušné úrovně. O tom bude možné se přesvědčit na vernisáži v horním foyeru Divadla Na Kovárně ve čtvrtek 10. září od 17.55.

A nějaký postřeh k programu? I letos je to osm kvalitních

soutěžních představení, jejichž žánrové charakteristiky jsou muzikál, groteska, tragikomedie, hudební komedie, černá

komedie i psychologické drama. Jsem přesvědčený, že v tom širokém záběru si každý přijde na své. Permanentka na

9 představení (tím devátým je jedno profesionální inspirativní představení) přijde na 700 Kč, jednotlivé vstupné činí 100 korun.

KOMPLETNÍ PROGRAM 55. FEMAD PODĚBRADY

10.–13. září 2026

Čtvrtek 10. září

17.55–18.30 | Vernisáž výstavy II. Bienále ochotnického plakátu – doprovodný program
18.55–19.20 | Zahájení 55. ročníku FEMAD a vyhlášení výsledků II. Bienále
19.30–21.50 | M. Uhde, M. Štědroň: BALADA PRO BANDITU – DS J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou

Pátek 11. září

09.55–11.20 | Ivan Vyskočil: CESTA DO ÚBIC – Li-Di Litoměřice
14.55–16.00 | M. Prześluga: KDO NESKÁČE, NENÍ HOLUB ANEB ZOBÁKY K SOBĚ – Divadelní klub mladých Česká Lípa
19.30–20.30 | Václav Havel: ANDĚL STRÁŽNÝ – Divadelní studio Víktorka, Holešov
22.55–24.00 | Kressmann Taylor: ADRESÁT NEZNÁMÝ – Divadlo MA – inspirece

Sobota 12. září

09.55–11.45 | J. Janků, P. Svojtka: HRABĚ MONTE CRISTO ANEB POMSTA NENÍ ŘEŠENÍ – DS Zaklep Svitavy
14.55–17.30 | Noah Haidle: SRDČAŘI – RADAR/Hrobso Praha
20.10–21.45 B. Stoker, B. Grenberg, S. Rosen: DRÁKULA, NEB DĚSŮ PLNÁ KOMEDIE – Tyjátr Horažďovice
00.15–00.55 | Divadelní hospodský kvíz o Poděbradskou samičku – doprovodný program

Neděle 13. září

09.55–12.00 | Tennessee Williams: KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE – DS Hraničář Rumburk
15.15–16.15 | Vyhlášení výsledků 55. ročníku FEMAD Poděbrady

Podrobnosti na webu
festivalfemad.cz

Cena vstupenky: 100 Kč / jednotlivé představení, 700 Kč / 9 představení

Z představení Balada pro banditu v provedení DS J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou

KALENDÁŘ AKCÍ

Pátek 4. 9. | Procházka s Bílou paní | Sraz pod schody od mostu směrem k Havířskému kostelíku | 20.00 | Tradiční historické kostýmované procházky v režii Divadelního spolku Jiří | Dospělí 100 Kč, děti 70 Kč
Úterý 8. 9. – Neděle 20. 9. | Dny evropského dědictví | Kulturní památky Poděbrad | Podrobný program na plakátech
Úterý 8. 9. | Koncert nymburské pop-rockové kapely Crossband | Atrium městské knihovny | 18.00 | 100 Kč (předprodej a rezervace vstupenek: citarna@knihovna-pdy.cz)
Čtvrtek 10. 9. – Neděle 13. 9. | Festival FEMAD | Divadlo Na Kovárně
Sobota 12. 9. | Loděbrady 26 | Zámecká zahrada | 14.00–23.59 | Kulturně-hudební festival, akci pořádá Sólový Sbor a vystoupí na ní například Phil Shoenfelt & Southern Cross
Neděle 13. 9. | Vivat baroko | Havířský kostelík | 16.00 | Vstupné dobrovolné | Jana Havlíčková – varhany, David Ševčík – trubka
Čtvrtek 17. 9. | Noc literatury | 18.00–22.00 | Vstup zdarma | Současná literatura, netradiční místa, známé tváře, které přibližují široké veřejnosti ukázky z nové tvorby evropských spisovatelů osobitou interpretací: David Matásek – učebna fyziky Gymnázia Jiřího z Poděbrad, Natálie Halouzková – Modrý salonek na Zámečku, Jaromír Nosek – školicí centrum Amáres (Husova 24)
Čtvrtek 17. 9. | Na křesťníní jméno záleží – abonentní představení | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 650 Kč | Příběh úspěšného spisovatele Davida, který jednoho večera zjistí, že neví nic o své hospodyni, kterou zaměstnává celých osmdvacet let. Ona o něm ví naopak téměř všechno a David se jednoho večera o ní snaží konečně také něco dozvědět. Lucy, kterou David přirovnává k „oprsklé filmové hvězdě ze čtyřicátek“, mu je v dialogu překvapivě dobrým partnerem a to, že má Davida přečteného, je pro ni samozřejmě velká výhoda... Činoherní studio Bouře, hrají: Antonie Talacková, Igor Bareš
Sobota 19. 9. | Den srdce v Poděbradech | Lázeňská kolonáda | Podrobný program na www.lazne-podebrady.cz
Sobota 19. 9. | GlorietFest 2026 | Zahrada evangelického kostela | začátek ve 14.00
Neděle 20. 9. | Hudební poklady, jak jste je ještě neslyšeli | Havířský kostelík | 16.00 | Vstupné dobrovolné | Markéta Čechová – varhany, Zuzana Konvalinová – zpěv, Jana Vavřínková – housle, viola
Pátek 25. 9. | Zavětre | Kavárna HeArt Cafe na 1. nádvoří zámku | 17.30 | 220 Kč | Folk z Kolína a okolí
Neděle 27. 9. | Čert tě vem! – pohádka | 15.00 | 110 Kč | Pohádka o lidských neřestech a taky trošku o lásce pro děti od 6 let a jejich dospělé, Divadlo LokVar

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. V pondělí se nepromítá.

Čt 3. 9. SPIDER-MAN: ZBRUSU NOVÝ DEN | Pá 4. 9. SPIDER-MAN: ZBRUSU NOVÝ DEN – 3D | So 5. 9. v 16.00 MIMONI A MONSTRA | So–Ne 5.–6. 9. 6 GRAMŮ | Út 8. 9. SAMURAJ A VĚZEŇ | St 9. 9. ODYSSEA | Čt–So 10.–12. 9. Nepromítá se | Ne 13. 9. PĚT ŠVESTEK | Út 15. 9. HOŘKÉ SVÁTKY | St 16. 9. BLUE LOCK | Čt 17. 9. RESIDENT EVIL – PREMIÉRA | Pá 18. 9. DOKONALÝ DEN – LADIES NIGHT, losování dárků s moderátorkou Petrou Lamlovou a speciálním hostem herečkou Annou Dvořákovou. | So 19. 9. v 16.00 TAJEMSTVÍ DŽUNGLE | So–Ne 19.–20. 9. LÉČIVÉ ÚČINKY SEBEKLAMU | Út 22. 9. OPUŠTĚNÝ | St 23. 9. OSAMĚLÝ VLK | Čt 24. 9. V SRDCI DIVOČINY – PREMIÉRA | Pá 25. 9. WELLNESS VÍKEND | So 26. 9. v 16.00 DÍVKAV OBLACÍCH | So–Ne 26.–27. 9. DOKONALÝ DEN | Út 29. 9. VZPOURA | St 30. 9. BÁRA BASIKOVÁ
Více informací na www.zameckybiograf.cz

Pozvánky

Připravil Milan Čejka, (red)

Libičtí ochotníci zvou na divadelní festival

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou pořádá pětadvacátý ročník přehlídky Libický divadelní podzim. V jeho průběhu se v místním kulturním domě postupně představí šest divadelních souborů včetně poděbradských a domácích ochotníků. Festival zahájí v sobotu 19. září v 15 hodin DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou, který uvede Čarodějnickou pohádku. Pro děti bude připraven příběh mladé čarodějnice plný kouzel, zápletek a záměn. V 19 hodin nabídne DS Žumpa Nučice lehce absurdní komedii britského autora Mela Calmana s titulem Srdeční slabost. Hlavní hrdina příběhu, velký požitkář života s mnoha vášněmi, zejména pro ženy a hudbu, se octne v nemocnici. Jeho tělo bojuje o život a na jevišti se odehrává neviditelný dialog jeho vlastních orgánů. Diváci se mohou těšit na originální, nápaditou hru, nechybí nadhled, humor, vtip i jemná ironie. Děj přináší netradiční pohled na lidské tělo, mezilidské vztahy a konečnost našeho žití. Podrobnosti a celý program přehlídky je na webových stránkách DS Vojan Libice nad Cidlinou (www.vojanlibice.cz).

Slavníkovský den na evangelické faře v Libici

Osmý ročník Slavníkovského dne se opět uskuteční v širším areálu evangelické fary v Libici nad Cidlinou. Tradiční akce startuje v sobotu 12. září ve 14 hodin a nabídne zajímavý program pro všechny generace. Děti se mohou těšit na Čarodějnou pohádku v podání Nezávislého divadla, později pak na středověkou stezku se zajímavými úkoly a tematické tvořivé dílny. Skupina historického šermu Corporal Hradec Králové nabídne Ponožkovou bitvu s ukázkami šermu a výstavu dobových zbraní. V 16 hodin začne přednáška spisovatele JUDr. Miroslava Houšky nazvaná Svatý Václav – Příběh, který neznáte. Zájemci mohou navštívit Pamětní síň Slavníkovské Libice umístěnou v budově obecního úřadu. Občerstvení zajistí místní Farní sbor ČCE. Za nepříznivého počasí se divadlo pro děti a část programu bude konat v kulturním domě.

GlorietFest 2026

19. září | Zahrada evangelického kostela

10. ročník benefičního multižánrový festival na zahradě u kulturní památky Altán Gloriet v Poděbradech
Program:

14.00–15.00 SWINGTONES (swing z dalekého Nymburka)

15.00–15.45 Divadlo Toy Machine: Bylo? Nebylo?

15.45–16.30 CINTORINNI (dábloví tenisté)

16.30–17.30 Adam Gebrian: Beseda o veřejném prostoru a životě ve městě s architektem Adamem Gebrianem (otázky z publika vítány)

17.30–18.30 NAUZEA ORCHESTRA (alternativní rock, Aussig schule)

19.30–20.30 DVA (nonexist pop)

21.30–22.30 FEHER FEKETÉ KEREK (balcanoreggaepunk)

Káva i čaj / víno / limonády / malování na obličej s Jankou Frýdlovou / výtvarné dílny / domácí jídlo / pivo z malých lokálních pivovarů / krásná zahrada / afterparty s harmonikou

Vstupné dobrovolné (určené na opravu teras u altánu Gloriet)

CÍRKVE

Nový duchovní správce poděbradské římskokatolické farnosti

Text a foto: Andrea Rožánková, pastorační asistentka

V neděli 2. srpna se v poděbradském kostele Povýšení sv. Kříže konala slavnostní mše svatá, při které generální vikář Biskupství Královéhradeckého Mons. Mgr. Jan Paseka uvedl do služby nového duchovního správce poděbradské římskokatolické farnosti P. ThLic. Adriana Jaroslava Sedláka. Novému panu faráři přejeme hodně sil a radosti z kněžské služby v Poděbradech.

• R.D. ThLic. Mgr. Adrian Jaroslav Sedlák přišel do Poděbrad z menší, ale živé farnosti Heřmanův Městec. Pochází z Pardubic, z rodiny pěti sourozenců. Na kněze byl vysvěcen v září

1999. Svou službu začínal jako kaplan v Havlíčkově Brodě, dále pak jako farář v České Bělé, v Poličce, Trutnově a v Heřmanově Městci. Během kněžské služby (2008–2015) pokračoval postgraduálním studiem ve Wroclavi, na tamním Papežském institutu, kde získal licenciát pastorační teologie a licenciát kanonického práva. Nyní je členem Diecézního církevního soudu v Hradci Králové, na pozici prokurátor a advokát.

Minirozhovor s Martinem Férem

Oblíbený farář Martin Fér se po patnácti letech rozloučil s místním evangelickým sborem a přešel na nová působiště ve Velimi a v Chlebech, ale jeho adresou i nadále zůstávají Poděbrady.

Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová

V srpnu skončila vaše služba v Poděbradech. Kde nově působíte?

Od září jsem farářem evangelického sboru ve Velimi, zároveň mám ještě na starosti sbor ve Chlebech a pokračuji jako senior poděbradského seniorátu (správce církevního regionu).

Promiňte mi, ale jak těžké pro vás bylo loučení?

Samozřejmě těžké. Patnáct let různých příběhů, setkání, vztahů,

zážitků, radostí i bolestí, vzpomínek. Troufám si říct, že se loučíme v dobrém, takže o to těžší.

Je pravda, že v Poděbradech zůstáváte bydlet?

Ano, do svého nového působiště budu dojíždět. Je to pro všechny v něčem náročnější, protože tady sice budu bydlet, ale farářem už tu nebudu.

Zanedlouho se koná GlorietFest. Určitě jste se podílel na jeho přípravě. Uvidíme se tam?

Ano, festival se připravuje hned poté, co předcházející ročník skončí. Takže pokud tam budete, snad se uvidíme. Do přípravy jsme zároveň už trochu zapojili nového faráře Ondřeje Zikmunda, takže i s ním se tam setkáte.

Nový farář poděbradského sboru Ondřej Zikmund působil jako farář Českobratrské církve evangelické v Kutné Hoře a současně jako náměstek seniora poděbradského seniorátu.

CHARITA

Sbírka Školákům od srdce pomáhá dětem v nouzi s vybavením školními pomůckami

Na konci srpna odstartoval 5. ročník sbírky Školákům od srdce, kterou pořádá Diakonie ČČE společně s TV Nova, Tesco, McPen a dalšími partnery. Cílem akce je zajistit základní školní a výtvarné potřeby pro děti z rodin v těžké finanční situaci. Darované věci pomohou žákům přímo v jednotlivých regionech Česka. Veřejnost se může zapojit i online.

Text a foto: Diakonie ČČE

Nákup pomůcek před začátkem školního roku znamená pro rodiny s dětmi výdaj v řádu tisíců korun. Data ČSÚ ukazují, že v Česku žije přes 200 000 dětí v nouzi, kterým rodiče nemohou kompletní vybavení pořídit. S příjmovou chudobou se potýká 12 % domácností s dětmi, u samoživitelek a samoživitelů dosahuje míra ohrožení dokonce 36 % (ČSÚ, 2024). Sbírka pomáhá těmto rodinám snížit finanční zátěž a dává dětem šanci nastoupit do školy s plnou výbavou.

Harmonogram a místa sbírký #napInteprazdneaktovky
Fyzický sběr školních pomůcek

se uskutečnil v 66 prodejnách Tesco po celém Česku během posledního prázdninového víkendu 29. a 30. srpna. Lidé, kteří nakoupili školní potřeby, je po zaplacení předali dobrovolníkům přímo v obchodě.

Až do 6. září sběr školních pomůcek probíhá rovněž v 43 prodejnách a na e-shopu papírnictví McPen, který zdvojnásobí počet vybraných pomůcek. Ke každé zakoupené školní pomůcce přidá ještě jednu stejnou. Ve stejném termínu fungují sběrné boxy ve dvou pobočkách Magenta Experience Center společnosti T-Mobile. Současně běží finanční sbírka na webu skolakumodsrdce.cz, kde je cílem získat 1 500 000 korun.

Pomoc směřuje přímo do regionů
S distribucí sešitů, penálů, aktovek a dalších nezbytných školních pomůcek pomáhá více než 120 neziskových organizací ze sociální a vzdělávací oblasti a také pobočky Potravinové banky. Věci směřují k místním dětem přes azylové domy, nízkoprahové kluby, sociálně aktivizační služby pro rodiny či služby doprovázení pěstounů. V minulém ročníku se tímto způsobem podařilo vybavit přibližně 15 000 dětí. Více informací, včetně finanční sbírky a mapy sbírkových míst lze najít na www.skolakumodsrdce.cz, kde je cílem získat 1 500 000 korun.

Inzerce

Pánské kadeřnictví

VLASY • VOUSY
BEZ OBJEDNÁNÍ • NA OBJEDNÁNÍ
DOBRÁ KÁVA • MILÁ OBSLUHA

náměstí 5.května 3, Poděbrady (nad Městskou policií, 1. patro)
www.podebradskelazebnictvi.cz tel: 725 973 053
otevřeno po-pá 8:00-18:00, so 8:00-11:00

ZNAČKOVÁ PRODEJNA
RYOR PODĚBRADY

Koenzym Q10:
energie pro vaši plet'

Koenzym Q10 se přirozeně podílí na tvorbě energie v buňkách. S věkem ale jeho množství v pokožce klesá, a proto má smysl ho pleti dodávat i kosmetickou péčí. Řada je vhodná pro všechny typy pleti od 30 let a pomáhá podporovat regeneraci, pevnost a pružnost pleti. Na naší prodejně vám rádi poradíme s výběrem.

1. Denní krém Koenzym Q10 – 169 Kč | 2. Oční krém Koenzym Q10 – 145 Kč
3. Noční krém Koenzym Q10 – 169 Kč

KDY MÁME OTEVŘENO? Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00
KDE NÁS NAJDETE? Značková prodejna Ryor Poděbrady, Komenského 40 (kousek od kolonády)

Ryor Poděbrady

ryor.cz

ryor_kosmetika

KULTURA

Skvělé úspěchy mladých beachvolejbalistů

Historie beachvolejbalu čili plážového volejbalu se v Poděbradech začala psát před čtrnácti lety, kdy byly u koupaliště Jezero postaveny dva kurty. Za tu dobu se rozrostl nejen areál, ale i členská základna klubu Beachvolejbal Poděbrady. Někteří aktivní hráči přivedli k „volejbalu na písku“ své děti a ty v něm nyní coby dorostenci sbírají medaile u nás i v zahraničí.

Text: Monika Langrová
Foto: FB Český beachvolejbal
a FB Beachvolejbal Poděbrady

Na Mistrovství České republiky v beachvolejbalu kategorie U18, které se uskutečnilo o víkendu 18. a 19. července v Brně, byli na stupních vítězů hned čtyři hráči, kteří začali hrát beachvolejbal na poděbradských kurtech a dodnes tam během letní sezóny trénují: Jan Votava (roč. 2011) vybojoval spolu se svým pražským spoluhráčem Viktorem Korbasem zlato, jeho bratr Jaroslav Votava (roč. 2009) a Lukáš Novotný (roč. 2010) byli druží, třetí místo obsadil Martin Michálek (roč. 2009) ve dvojici s pražským partákem Vladimírem Vavřichem. O pár dnů později vyhráli Jaroslav Votava a Lukáš Novotný mistrovství evropských

Na stupních vítězů letošního MČR v beachvolejbalu U18 jsou čtyři poděbradští hráči: na prvním stupni Jan Votava (uprostřed), na druhém Jaroslav Votava (uprostřed) a Lukáš Novotný (vpravo), na třetím Martin Michálek (vlevo).

zemí MEVZA v plážovém volejbalu hráčů do 18 let na Kypru. Současně se díky vítězstvím v tuzemských nominačních turnajích kvalifikovali na mistrovství Evropy, které se uskuteční 17. až 18. září v Turecku. Jmenování bratří Votavovi, oba studenti Gymnázia Jiřího z Poděbrad, se navíc letos společně stali mistry republiky v klasickém šestkovém volejbalu, který hrají za SK Volejbal Kolín. Opakovaně poděbradští hráči v minulých letech získali tituly mistrů republiky v halovém beachvolejbalu v Praze na Strahově. Právě tam mladí sportovci díky obětavosti a podpoře svých rodičů přes

zimu trénují v nafukovací hale, neboť plážový volejbal je dnes na závodní úrovni celoročním sportem. Současné zázemí klubu Beachvolejbal Poděbrady u koupaliště Jezero tvoří čtyři kurty a obytné buňky, nedávno se rozšířilo o pergolu. Areál je od koupaliště zcela oddělen plotem, vstup do něj je z polní cesty za kurty. Klub mimo jiné organizuje místní a republikové turnaje pod záštitou Českého volejbalového svazu. Nejdůležitější je ale práce s mládeží. Na poděbradských kurtech pravidelně probíhají velmi oblíbené letní tréninkové kempy. Po celou sezónu se zde konají tréninky

děti a dospělých, které – jak již bylo uvedeno – přinášejí ovoce. U zrodu beachvolejbalových kurtů v Poděbradech byl Jaroslav Votava, tehdejší člen zastupitelstva a rady města a také dědeček zmíněných talentovaných dorostenců. „Beachvolejbal byl ve městě nový sport a nikdo nevěděl, jestli se ujme. Z toho důvodu se nejprve v roce 2012 vybudovaly dva kurty a jako provizorní zázemí posloužil starý zdevastovaný kontejner, který dříve používali místní rybáři a který si členové klubu opravili. Hned v prvním roce měl klub Beachvolejbal Poděbrady čtyřicet členů, většinou z řad klasického šestkového volejbalu,

jenž měl ve městě dlouholetou tradici. Plážový volejbal se díky činnosti klubu uchytil, začal být o něj velký zájem, a tak se díky rozhodnutí zastupitelů města podařilo přidat další dva kurty, a to už s parametry pro oficiální turnaje, a dvě obytné buňky. Poněkud složitější bylo vybudování sociálního zázemí, na které byl připraven projekt, ale nakonec nebyl realizovaný. Místo stavby se v areálu instaloval sanitární kontejner,“ říká k začátkům beachvolejbalu v Poděbradech Jaroslav Votava. Ten se po celou dobu snaží o to, aby sportovci měli v areálu u Jezera dobré podmínky. Splněním snem by byla zděná stavba a nafukovací hala, kde by se plážový volejbal hrál i v zimě. „Sport, který nemá zázemí, jako by nebyl. Měli jsme v plánu postavit budovu,

kde by byly šatny, klubovna, posilovna, sprchy, toalety, v patře pak prostor pro možné jednoduché přespaní. Před osmi lety jsme na něj vypracovali projekt, předali ho na město, ale až se to zpočátku zdálo nadějně, nakonec to nedopadlo. Zároveň s projektem jsme plánovali další krok, a sice že by se kurty podobně jako na tenise přes zimu zakryly přetlakovou halou. Co se týká ekonomiky provozu areálu včetně haly, Poděbrady jsou blízko Prahy i Hradce a určitě by o celoroční hraní v krásné lokalitě byl zájem,“ je přesvědčený Jaroslav Votava.

Veškeré informace o možnosti pronájmu beachvolejbalových kurtů v areálu u koupaliště Jezero nebo účasti na turnajích lze najít na www.beachpodebrady.cz.

Poděbradský beachvolejbalový areál se nachází v sousedství koupaliště Jezero.

Nový florbalový klub v Poděbradech: MarvisAcademy otevírá dveře mladým sportovcům

Poděbradský dětský florbal začíná velký krok vpřed. Nově vzniklý klub MarvisAcademy Poděbrady má za sebou úspěšnou první sezónu a do té nadcházející vstupuje s velkými novinkami: od letošního podzimu je oficiálně přihlášen do soutěží Českého florbalu a výrazně navyšuje své tréninkové kapacity.

Text a foto: Pavlína Marvánková

Za projektem stojí zkušené florbalové jméno. Zakladatelem a hlavním trenérem je Jan Marvánek, který spolu se svou ženou Pavlínou vkládá do klubu srdce i dlouholeté zkušenosti. Jan Marvánek má za sebou více než 300 utkání v nejvyšší české florbalové soutěži (Superlize)

a trénování dětí a mládeže se věnuje již přes 15 let. Děti na trénincích tak vede odborník, pro kterého je florbal celoživotní vášní.

Tréninky přímo v Poděbradech i okolních obcích

Aby byl florbal dostupný všem dětem v regionu, rozšiřuje akademie svá tréninková místa. V Poděbradech budou děti trénovat na ZŠ Václava Havla a ve sportovní hale ÚJOP v Opletalově ulici. Další tréninky budou ve školních tělocvičnách přilehlých obcí – v Libici nad Cidlinou, Kostelní Lhotě nebo také Městci Králové.

Přijďte si florbal vyzkoušet – vybavení zapůjčíte

Marvis Academy aktuálně přijímá nové členy – chlapce i dívky z 1. stupně základních škol (ročníky narození 2014 až 2020). Na trénink není potřeba kupovat drahé vybavení, klub má vše k zapůjčení přímo na místě. Stačí si přinést jen sportovní oblečení, sálovou obuv a láhev s pitím. Začínáme

v týdnu od 14. září!

Pro rodiče navíc klub nabízí garanci vrácení peněz – pokud dítě nezaujme první trénink, klub garantuje vrácení peněz po první hodině.

Jak se přidat?

Máte doma malého sportovce nebo sportovkyni, kteří by si chtěli florbal vyzkoušet? Další informace o rozpisu tréninků a přihláškách naleznete na webu www.marvisacademy.cz/florbal nebo na sociálních sítích Marvis Academy. Kontaktovat klub můžete také přímo na e-mailu info@marvisacademy.cz či telefonem 722 546 999. „Naším největším vítězstvím jsou spokojené děti, které sport baví,“ říká trenér Jan Marvánek. Přijďte si to vyzkoušet na vlastní kůži. Těšíme se na vás v tělocvičně!

Boxing Poděbrady zve na zářijové sportovní akce

Po úspěšné sezóně připravil sportovní klub Boxing Poděbrady bohatý program pro všechny milovníky sportu. Začátek září bude patřit hned několika akcím na Jiřího náměstí i náborům do nových i stávajících sportovních skupin.

Text: Boxing Poděbrady

První velkou událostí bude Dětský sportovní den, který se uskuteční v sobotu 5. září od 14.00 na Jiřího náměstí v Poděbradech. Na děti čeká odpoledne plné sportu, zábavy a pohybu. Přípraveny budou dva nafukovací hrad, výtvarná

dílnička, ukázky boxu a dětských zápasů i doprovodný program pro celou rodinu. Hned následující den v neděli 6. září od 14.00 se na stejném místě uskuteční vrchol letošní sezóny – Gala boxu Pohár starosty. Diváci se mohou těšit na atraktivní odpoledne plné olympijského boxu, mezinárodního utkání Česko vs. Polsko, profesionálních zápasů o český titul i Manažerské extraligy boxu. Akce každoročně přiláká stovky diváků a nabídne jedinečnou sportovní atmosféru přímo v centru města.

Po víkendových akcích budou následovat náborové do jednotlivých sportovních programů:

- 7. září – nábor karate pro děti (10–15 let) od 18.00 a karate pro mládež od 16 let a dospělé od 19.00
- 8. září – nábor programu Malí

sportovci pro děti 2,5–4 roky od 16.00

- 9. a 11. září – nábor do boxu pro děti 6–13 let od 17.30
- 11. září – nábor programu Malí sportovci pro děti 4–6 let od 16.00

Cílem klubu je nabídnout kvalitní sportovní výtah dětem, mládeži i dospělým bez ohledu na předchozí zkušenosti. Všechny tréninky vedou kvalifikovaní trenéři a důraz je kladen nejen na sportovní rozvoj, ale také na disciplínu, respekt a radost z pohybu.

Podrobnější informace o všech akcích, nábořech a pravidelných trénincích naleznete na webových stránkách www.boxingpodebrady.cz nebo na sociálních sítích Boxing Poděbrady.

Pozvánka

Poděbradští florbalisté v akci během svého prvního turnaje.

KALENDÁŘ AKCÍ BOXING PODĚBRADY 2026

DĚTSKÝ SPORTOVNÍ DEN
5. ZÁŘÍ
JÍŘÍHO NÁMĚSTÍ OD 14.00 H

GALA BOXU POHÁR STAROSTY
6. ZÁŘÍ
JÍŘÍHO NÁMĚSTÍ OD 14.00 H

NÁBORY NA KARATE
7. ZÁŘÍ
DĚTI 10 - 15 LET
OD 18.00 H

NÁBORY NA KARATE
7. ZÁŘÍ
OD 16 LET + DOSPĚLÍ
OD 19.00 H

NÁBOR MALÍ SPORTOVCI
8. ZÁŘÍ
OD 16.00 H
CVIČENÍ PRO DĚTI 2,5 - 4 ROKY

NÁBORY NA BOX
9. a 11. ZÁŘÍ
OD 17.30 H
DĚTI 6 - 13 LET

NÁBOR MALÍ SPORTOVCI
11. ZÁŘÍ
OD 16.00 H
CVIČENÍ PRO DĚTI 4 - 6 LET

BLIŽŠÍ INFORMACE

www.boxingpodebrady.cz | boxing.podebrady@seznam.cz